

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Στὸ Κακούργοδικεῖο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔδινε λόγο γιὰ μιὰ πράξη τῆς ἡ Κατερίνα Κ.. Ἦταν ἐγκληματίας γιὰτὶ σκότωσε τὸ νεογέννητο παιδί τῆς. Κατηγορούμενος ὡς συνένοχός τῆς στεκόταν δίπλα τῆς καὶ ὁ ἀνήλικος ἀδερφός τῆς, μὲ τὴν ἴδια τρομάρα τῆς εὐθύνης γιὰ τὸ σκοτωμό.

Θὰ θυμᾶστε τὸν περασμένο Σεπτέμβρη πὺ ἕνα πωτὶ διαλαλοῦσαν οἱ ἐφημερίδες τὴν φόνησα μάνα. Πρὸ ὀλίγου εἶχε φτάσει ἀπὸ τὸ μικρὸ χωριὸ τῆς Δωριίδα:, τὸ Μαλανδρῖνο, ἡ ἡρωίδα τοῦ δράματος, ἡ ὡς τότε σεμνὴ καὶ ντροπαλὴ χωριατοπούλα. Καὶ φτάνοντας στὴν Ἀθήνα, μέσα σὲ λίγες ὥρες ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τῆς, ἡ ψυχὴ τῆς σκληρύνθηκε, ἀγρίεψε, καὶ τὸ μυαλό τῆς, πὺ λειτουργοῦσε τόσο ἤρεμα καὶ μηχανικὰ, σκάβοντας στὸ χωριὸ τῆς τὸ χωράφι, συνέλαβε τὴν ἀπαίσια καὶ κακοῦργα ἰδέα νὰ ἐξαφανίσει τὸν καρπὸ μιᾶς ἔνοχης σχέσης, πὺ ἐκεῖ στὸ χωριὸ τῆς εἶχε συνάψει μὲ ἕναν ἀμαρτωλὸ πατέρα τεσσάρων παιδιῶν! Μέσα στὴν ὀρφάνια τῆς, στὴ φτώχεια τῆς, καὶ στὸν πόνο τῆς γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀδερφοῦ τῆς, πὺ εἶχε σκοτωθεῖ στὸν τελευταῖο πόλεμο, βρέθηκε ὁ κακοῦργος γείτονας τῆς μικρῆς καὶ ὁμορφῆς κόρης καὶ μπῆκε σὰν προστάτης στὸ φτωχὸ καὶ τίμιο σπίτι τῆς χήρας μάνας τῆς μὲ τὰ δυὸ ἀνήλικα παιδιά. Ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν ἐρημιὰ τῆς καὶ τὴν ἀπειρία τῆς, καὶ σὲ λίγο ἔσπασε τὸ τρυφερὸ κλωνάρι μπροστὰ στὸ γίγαντα πλάτανο πὺ μὲ τοὺς πλοκαμούς του εἶχε περιζώσει καὶ σφίξει τὸ φτωχικὸ καλύβι, μὲ προστασίες ὑλικές, μὲ ἀπειλές μέχρι θανάτου, ἀνὰ θὰ τολμοῦσαν νὰ διαμαρτυρηθοῦν. Καὶ σῶπασαν 9 μῆνες, γιὰτὶ φοβήθηκαν τὴ ντροπὴ καὶ καταφρόνια πὺ τοὺς περίμενε.. Καὶ βροῆκαν τὴ μόνη λύση—νὰ φύγει μακριὰ ἡ ἔνοχη κόρη ἀπὸ τὸ χωριὸ. Τὴ συνοδεύει ὁ ἀδερφός τῆς ὁ μικρός, ἀλλὰ τίμιος καὶ ὑπερήφανος ἀδερφός,—ζωντανὴ ἐνσάρκωση τοῦ ἔλληνα ἀδερφοῦ, πὺ γιὰ νὰ σώσει τὴν ἀδερφή ἀνάλαβε αὐτὸς ὅλο τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματος, καὶ πρόθυμα θὰ μοιραζόταν τὴν τύχη καὶ τὴν κατηγορία τῆς ἀτιμασμένης ἀδερφῆς του.

Μπαίνουν στὸ καράβι ἀπὸ τὴ Βιτρινίτσα γιὰ νὰ φύγουν γιὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Ἀθήνα, νὰ κρύψουν τὴ ντροπὴ μέσα στὴ μεγάλη πολιτεία, καὶ μακριὰ ἀπὸ τὰ χαιρέκακα μάτια, καὶ τὴ κακογλωσσιὰ τῶν χωριανῶν, νὰ δουλέψουν γιὰ νὰ ζήσουν. Ἀλλὰ ἡ μοῖρα, ἡ κακὴ πάντα, τοὺς ἀκολουθεῖ, γεννιέται τὸ παιδί στὸ καράβι κοντὰ σὲ συνταξιδιώτες χωριανούς καὶ σὲ λίγο φθάνουν στὸν Πειραιᾶ. Ἀνεβαίνουν στὴν Ἀθήνα καὶ ζητᾶνε μὲ τὰ φορτία τους δῶ κι ἐκεῖ σὲ συγγενικά καὶ γνωστά σπίτια ἄσυλο. Ὅλα βρέθηκαν κλειστά· ἡ ἄτυχη μόλις στέκεται στὰ πόδια τῆς ἀπὸ τὲς ὀδύνες ἀκόμη τοῦ τοκετοῦ καὶ τίς περιπέτειες, κρατώντας στὰ δύνανα χέρια τῆς τὸ τεκμήριο τῆς ἀτιμίας τῆς. Καταφεύγουν σὲνα ὑπόστεγο, μένει ἐκεῖ μονάχη τῆς καὶ ὁ ἀδερφός τρέχει νὰ βρεῖ καταφύγιο, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ νυχτώνει.

Οἱ περίεργοι μαζεύονται γύρω τῆς καὶ ἀρχίζουν μὲ τὴν ἀνθρώπινη σκληρότητα νὰ τὴν κρίνουν καὶ νὰ τὴ σχολιάζουν. Αὐτὴ ντρέπεται, στενοχωριέται, πονάει, καὶ σὲ μιὰ στιγμή παραφορᾶς τραβιέται, βρῖσκει τὸν καιρὸ καὶ πνίγει τὸ παιδί τῆς. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μητροτητα πὺ ἄρχισε νὰ γεννιέται μέσα τῆς γιὰ τὸ παιδί τῆς, χάνεται μπρὸς στὴν κακία καὶ στὴν ἀπονία πὺ τὴν περιβάλλει.

Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ὁ πεπειραμένος καὶ μεσόκοπος ἄντρας πὺ τὴν πίεσε ἠθικά καὶ τὴν ἐκυρίεψε ἐξουδετερώνοντας τὴ θέλησή τῆς μὲ τὴν ἀντρικία του ἐπιβολὴ καὶ μὲ τὸ χροῖμα του, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὰ σχόλια καὶ οἱ ἐμπαιγμοὶ τὴν ἔκαμαν νὰ πάρει τὴ σκληρὴ ἀπόφαση, πὺ τὴν ἔφερε μπροστὰ στὸ κακούργοδικεῖο.

Ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν ὑποκύψει τὸ φτωχὸ καὶ ἀπροστάτευτο κορίτσι τοῦ χωριοῦ στὸν ἰσχυρὸ προστάτη καὶ γείτονα, ποὺ κάθε μέρα θάβρισκε τὴν εὐκαιρία νὰ μπαίνει στὸ φτωχικὸ σπίτι γιὰ νὰ κατακτᾷ τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς χήρας μάνας καὶ νὰ ὑπονομεύει τὴν τιμὴ τῆς ὁμορφῆς κόρης, ἕως ὅτου τὴν ἔφερε ἐκεῖ ποὺ ἤθελε. Ἀφοῦ πέρασαν 5 1)2 μῆνες στὴ φυλακὴ τὰ δυὸ ἀδέρφια, χειροπιαστὰ μὲ τίς χειροπέδες ὠδηγήθηκαν προχτὲς νὰ λογοδοτήσουν γιὰ τὴν πράξη τους μπρὸς σὲ αὐστηροὺς δικαστῆς, καὶ σὲ σοβαροὺς ἐνόρκους, ποὺ δὲν εἶναι μαθημένοι νὰ ἐξετάζουν **γιατὶ** ἔγινε τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ νὰ τιμωροῦν μονάχα! Ὑστερα ἀπ τὴν τυπικὴ διαδικασίαν καὶ τὴν ἐξέταση τῶν μαρτύρων καὶ τὴν ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων ἔλαβε τὸ λόγο ὁ εἰσαγγελεὺς ποὺ ξεχώρισε τὰ πράγματα σὰν ψυχολόγος καὶ, ἐξετάζοντας βαθύτερα τὰ ἐλατήρια τοῦ ἐγκλήματος τῆς γυναίκας αὐτῆς, κατέληξε νὰ πεῖ, ὅτι λυπᾶται ποὺ δὲν βλέπει τὸν πραγματικὸ ἔνοχο τῆς δραματικῆς αὐτῆς ἱστορίας στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου, γιὰ νὰ δώσει κι αὐτὸς λόγο γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ γιὰ τὴν καταστροφὴ ποὺ ἔφερε σ' ἓνα ὀλόκληρο τίμιον σπίτι. Γιὰ αὐτὸ τελειώνοντας ζήτησε τὴν ἀθώωσίν τους.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν υπεράσπιση τῶν συνηγόρων, ὁ κ. Κοκκῶνης, δικηγόρος ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μας, «Προστασία κρατουμένων γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων», υπερασπίσθη μὲ δύναμη καὶ μὲ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον τὰ ἄπειρα κι ἀγράμματα χωριατόπουλα. Γιὰ λίγη ὥρα ποὺ πέρασε μὲ ἀγωνία χρόνων, πολλὰς καρδιὰς σκιρτοῦσαν ἀπὸ συγκίνηση ὡς ποὺ νὰ βγεῖ ἡ ἀπόφαση τῶν ἐνόρκων. Λυγμοὶ ἀνεβοκατέβαιναν ἀπὸ τὰ στήθη τῶν κατηγορουμένων. Γὸ δικαστήριον τέλος κηρύσσει ἀθῶα τὰ δυὸ φτωχὰ χωριατόπουλα, ποὺ ἔκλαιγαν ἀπὸ τὴν χαρὰ τους καὶ μὲ συγκίνηση καὶ εὐγνωμοσύνη μᾶς φιλοῦσαν τὰ χέρια, **γιατὶ** κατάλαβαν τὸ μητρικὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε γι' αὐτὰ ὁ Σύλλογος ποὺ τὸν ἀντιπροσωπεύαμε δύο μέλη του, ἡ κ. Ψάλτη καὶ ἐγὼ, σαυτὴ τὴν ἐδιαφέρουσα δίκη.

ΕΥΑΝΘΙΑ Ν. ΓΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ